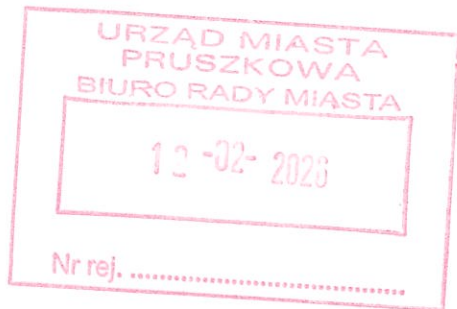

Łukasz Ruszczyk
Radny Miasta Pruszkowa

Do

Pan Michał Maj

Przewodniczący Komisji prawa, administracji,
bezpieczeństwa i polityki społecznej

Obowiązujący tzw. bank nazw, stanowiący podstawę formułowania propozycji nazw dla obiektów miejskich, cechuje się ograniczonym zakresem dostępnych nazw i postaci. Skutkuje to istotnym zawężeniem możliwości wyboru nazw odpowiadających kryteriom adekwatności historycznej, kulturowej oraz społecznej.

Rozszerzenie obowiązującego katalogu nazw stworzy warunki do bardziej racjonalnego, świadomego i spójnego kształtowania tożsamości przestrzeni publicznej miasta.

W związku z powyższym wnoszę o uwzględnienie w banku nazw ulic Miasta Pruszkowa wskazanych poniżej nazw i postaci. W dalszej części przedstawiam uzasadnienie dla poszczególnych nazw, o których dołączenie do tzw. banku nazw wnoszę.

1. **Nazwy wojskowe, patriotyczne, martyrologiczne** pełnią istotną funkcję upamiętniającą oraz edukacyjną. Odnoszą się do walk o niepodległość, ofiar wojen, działalności konspiracyjnej oraz postaw obywatelskich, które kształtowały historię Polski. Poszerzenie tej kategorii umożliwia godne upamiętnienie różnych aspektów polskich doświadczeń historycznych, w tym także wydarzeń i formacji dotychczas nieobecnych w przestrzeni miejskiej.

Wnioskuje o dopisanie do banku nazw:

- ✓ Polskiego Państwa Podziemnego
- ✓ Generała Stanisława Maczka
- ✓ Dywizjonu 303
- ✓ Obrońców Ojczyzny
- ✓ Zbrojnego Podziemia
- ✓ Legionów Polskich
- ✓ Powstańców Wielkopolskich
- ✓ Orląt Lwowskich
- ✓ Sybiraków

2. Kategorie historyczne – postacie, wydarzenia i epoki pozwalają utrwaląć pamięć o kluczowych postaciach, wydarzeniach i procesach dziejowych, które miały wpływ na kształt państwa i społeczeństwa. Rozbudowa tej kategorii umożliwia bardziej zróżnicowane przedstawienie historii, obejmujące nie tylko najbardziej znane symbole, ale również postacie i epoki istotne z punktu widzenia rozwoju kultury, nauki i państwowości.

Wnioskuje o dopisanie do banku nazw:

- ✓ Kazimierza Wielkiego
- ✓ Jadwigi Andegaweńskiej
- ✓ Zygmunta Starego
- ✓ Zygmunta Augusta
- ✓ Unii Lubelskiej
- ✓ Stefana Batorego
- ✓ Dynastii Piastów
- ✓ Sejmu Czteroletniego
- ✓ Hołdu Pruskiego
- ✓ Kazimierza Odnowiciela
- ✓ Młodej Polski

3. Nazwy pochodzące od wybitnych twórców sztuk wizualnych (malarzy, rzeźbiarzy i twórców kultury) stanowią trwały element krajobrazu kulturowego miasta. Upamiętnianie artystów przyczynia się do popularyzacji dziedzictwa kultury polskiej, wzmacnia funkcję edukacyjną przestrzeni publicznej oraz podkreśla znaczenie sztuki w życiu społecznym. Poszerzenie tej kategorii pozwala na uwzględnienie przedstawicieli różnych nurtów i epok

Wnioskuje o dopisanie do banku nazw:

- a. Leon Wyczółkowski (1852–1936) malarz i grafik, jeden z czołowych przedstawicieli Młodej Polski. Tworzył pejzaże, portrety, sceny rodzajowe i historyczne. Profesor Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. W jego twórczości istotne miejsce zajmowały motywy polskiego krajobrazu, historii i życia codziennego.
- b. Olga Boznańska (1865–1940) malarka, znana przede wszystkim z portretów i kameralnych scen wewnątrz. Jej twórczość cechuje subtelna kolorystyka i psychologiczna analiza postaci. Od końca XIX wieku związana z Paryżem, gdzie osiągnęła międzynarodowe uznanie. Jedna z najwybitniejszych polskich malarek przelotu wieków.
- c. Józef Chetmoński (1849–1914) malarz realistyczny. Autor licznych przedstawień polskiego pejzażu, przyrody i życia wsi. Jego obrazy, w tym dynamiczne sceny z końmi i zaprzęgami, należą do kanonu sztuki polskiej. Przez wiele lat pracował za granicą, m.in. w Paryżu.
- d. Wojciech Kossak (1856–1942) malarz batalista. Przedstawiciel znanej rodziny artystycznej. Autor licznych scen historycznych i militarnych, dokumentujących dzieje oręża polskiego. Współtwórca Panoramy Racławickiej. Jego twórczość odegrała istotną rolę w kształtowaniu ikonografii narodowej.

- e. Tamara Łempicka (1898–1980) malarka okresu art déco. Jedna z najbardziej rozpoznawalnych polskich artystek XX wieku. Jej styl łączył nowoczesną formę z klasyczną kompozycją. Tworzyła głównie portrety i akty, odnosząc sukcesy artystyczne w Paryżu i Stanach Zjednoczonych.
- f. Magdalena Abakanowicz (1930–2017) rzeźbiarka i artystka tkaniny artystycznej. Twórczyni monumentalnych form przestrzennych zwanych „abakanami”. Autorka instalacji prezentowanych w najważniejszych muzeach i przestrzeniach publicznych na świecie. Jedna z najbardziej cenionych polskich artystek współczesnych.
- g. Jerzy Nowosielski (1923–2011) malarz, teolog i filozof. Twórca ikon oraz malarstwa inspirowanego tradycją wschodniego chrześcijaństwa. Łączył sacrum z nowoczesnym językiem plastycznym. Autor licznych realizacji sakralnych w Polsce i za granicą.
- h. Tadeusz Kantor (1915–1990) artysta plastyk, reżyser teatralny i scenograf. Twórca teatru Cricot 2. Autor koncepcji teatru autonomicznego i teatru śmierci. Jeden z najwybitniejszych reformatorów teatru XX wieku, o międzynarodowym znaczeniu.
- i. Henryk Stażewski (1894–1988) malarz awangardowy, przedstawiciel konstruktywizmu i abstrakcji geometrycznej. Współtwórca polskiej awangardy artystycznej okresu międzywojennego. Jego działalność miała kluczowe znaczenie dla rozwoju nowoczesnej sztuki w Polsce.
- j. Władysław Strzemiński (1893–1952) malarz, teoretyk sztuki i pedagog. Twórca teorii unizmu. Współzałożyciel Państwowej Wyższej Szkoły Sztuk Plastycznych w Łodzi. Autor fundamentalnych tekstów z zakresu teorii widzenia i nowoczesnej estetyki.
- k. Zofia Stryjeńska (1891–1976) malarka, ilustratorka i scenografka. Znana z barwnych przedstawień inspirowanych folklorem, obrzędowością i mitologią słowiańską. Jedna z najpopularniejszych artystek okresu międzywojennego.
- l. Roman Opałka (1931–2011) artysta conceptualny. Autor projektu *1965 / 1 – ∞*, polegającego na konsekwentnym zapisie kolejnych liczb jako formy dokumentowania upływu czasu. Jego twórczość miała istotne znaczenie dla rozwoju sztuki conceptualnej.
- m. Józef Mehoffer (1869–1946) malarz, grafik i twórca witraży. Przedstawiciel Młodej Polski. Autor licznych realizacji monumentalnych, w tym witraży i polichromii. Profesor Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie.
- n. Katarzyna Kobro (1898–1951) rzeźbiarka awangardowa, pionierka rzeźby abstrakcyjnej. Współtwórczyni konstruktywizmu. Jej prace miały fundamentalne znaczenie dla rozwoju nowoczesnej rzeźby i myślenia o przestrzeni.

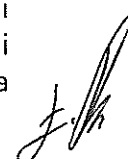

4. Literatura stanowi jeden z fundamentów polskiej tożsamości narodowej. Nazwy ulic i placów poświęcone pisarzom i poetom utrwalają dorobek twórców, których dzieła miały istotny wpływ na rozwój języka, myśli społecznej i kultury. Rozszerzenie tej kategorii umożliwia uhonorowanie twórców zarówno klasycznych, jak i współczesnych.

Wnioskuje o dopisanie do banku nazw:

- a. Tadeusz Różewicz (9 października 1921 – 24 kwietnia 2014) – poeta, dramaturg, prozaik i eseista. W czasie II wojny światowej żołnierz Armii Krajowej. Jeden z najważniejszych twórców literatury polskiej po 1945 roku. Autor tomów poetyckich *Niepokój*, *Czerwona rękawiczka*, *Regio*, a także dramatów *Kartoteka*, *Do piachu*, *Stara kobieta wysiaduje*. Jego twórczość podejmuje temat doświadczenia wojny, kryzysu wartości oraz granic języka po Zagładzie. Wywarł trwały wpływ na rozwój współczesnej poezji i dramatu.
- b. Bruno Schulz (12 lipca 1892 – 19 listopada 1942) – pisarz, prozaik, eseista i grafik. Związany całe życie z Drohobyczem, nauczyciel rysunku. Autor zbiorów opowiadań *Sklepy cynamonowe* oraz *Sanatorium pod Klepsydrą*. Twórca oryginalnego, metaforycznego świata literackiego opartego na mitologizacji codzienności i dzieciństwa. Zginął zastrzelony przez niemieckiego funkcjonariusza w czasie okupacji.
- c. Kornel Makuszyński (8 stycznia 1884 – 31 lipca 1953) – pisarz, poeta, krytyk teatralny i felietonista. Autor niezwykle popularnych książek dla dzieci i młodzieży, m.in. *Koziołek Matolek*, *Szatan z siódmej klasy*, *Awantura o Basię*, *O dwóch takich, co ukradli księżyc*. W okresie międzywojennym jeden z najczęściej czytanych pisarzy w Polsce. Jego twórczość odegrała istotną rolę w kształtowaniu kanonu literatury dziecięcej.
- d. Eliza Orzeszkowa (6 czerwca 1841 – 18 maja 1910) – pisarka okresu pozytywizmu, publicystka i działaczka społeczna. Autorka powieści i nowel podejmujących problematykę społeczną, narodową i obyczajową, m.in. *Nad Niemnem*, *Marta*, *Meir Ezofowicz*. Propagatorka idei pracy u podstaw, emancypacji kobiet i tolerancji. Wielokrotnie wymieniana jako kandydatka do Nagrody Nobla.
- e. Leopold Staff (14 listopada 1878 – 31 maja 1957) – poeta, eseista i tłumacz. Jeden z najwybitniejszych poetów XX wieku, związany kolejno z Młodą Polską, klasycyzmem i poezją refleksyjną okresu międzywojennego. Autor tomów *Sny o potęgde*, *Gałąź kwitnąca*, *Uśmiechy godzin*. Tłumaczył m.in. dzieła Fryderyka Nietzschego.
- f. Maria Pawlikowska-Jasnorzewska (24 listopada 1891 – 9 lipca 1945) – poetka i dramatopisarka okresu dwudziestolecia międzywojennego. Autorka licznych tomów liryki miłosnej i osobistej, m.in. *Pocutki*, *Profil białej damy*, *Balet powojów*. Jej twórczość charakteryzuje się zwięzłością formy i nowoczesnym ujęciem emocji. Zmarła na emigracji w Wielkiej Brytanii.
- g. Stefan Żeromski (14 października 1864 – 20 listopada 1925) – pisarz, publicysta i działacz społeczny. Autor powieści i opowiadań o tematyce społecznej i patriotycznej, m.in. *Ludzie bezdomni*, *Popioły*, *Przedwiośnie*, *Szyfrowe prace*. Jeden z najważniejszych twórców literatury polskiej przełomu XIX i XX wieku, nazywany „sumieniem narodu”.
- h. Sławomir Mrożek (29 czerwca 1930 – 15 sierpnia 2013) – dramaturg, prozaik, eseista i rysownik. Autor dramatów *Tango*, *Emigranci*, *Policja*, licznych opowiadań i felietonów. Jego twórczość wykorzystuje groteskę i absurd jako narzędzia diagnozy społecznej i politycznej. Przez wiele lat przebywał na emigracji.

- i. Ryszard Kapuściński (4 marca 1932 – 23 stycznia 2007) – reporter, dziennikarz i pisarz. Wieloletni korespondent zagraniczny Polskiej Agencji Prasowej, relacjonujący wydarzenia w Afryce, Azji i Ameryce Łacińskiej. Autor reportaży i esejów, m.in. *Cesarz*, *Szachinszach*, *Imperium*, *Heban*. Jego twórczość była tłumaczona na dziesiątki języków.
- j. Marek Hłasko (14 stycznia 1934 – 14 czerwca 1969) – prozaik i scenarzysta. Jeden z najbardziej wyrazistych przedstawicieli literatury buntowniczej lat 50. Autor zbiorów opowiadań *Pierwszy krok w chmurach*, *Cmentarze*, autobiograficznej prozy *Piękni dwudziestoletni*. Po 1958 roku przebywał na emigracji. Zmarł przedwcześnie w Wiesbaden.
- k. Jerzy Pilch (10 sierpnia 1952 – 29 maja 2020) – pisarz, eseista i felietonista. Autor powieści *Spis cudzożniet*, *Pod Mocnym Aniołem*, *Marsz Polonia*, licznych esejów i dzienników. Laureat Nagrody Literackiej Nike. W swojej twórczości łączył ironię, autobiografizm i refleksję nad kondycją współczesnego człowieka.
- l. Jarosław Iwaszkiewicz (20 lutego 1894 – 2 marca 1980) – poeta, prozaik, eseista i tłumacz. Współtwórca grupy Skamander. Autor opowiadań *Panny z Wilka*, *Brzezina*, powieści *Sława i chwata*. Wieloletni prezes Związku Literatów Polskich, znacząca postać życia literackiego XX wieku.
- m. Julia Hartwig (14 sierpnia 1921 – 13 lipca 2017) – poetka, eseistka i tłumaczka. Autorka tomów poetyckich *Pożegnania*, *Czułość*, *Zobaczone*. Tłumaczyła literaturę francuską i anglosaską, m.in. Guillaume’a Apollinaire’a. Jej twórczość cechuje refleksyjność i oszczędność formy.
- n. Kazimiera Iłłakowiczówna (6 sierpnia 1892 – 16 lutego 1983) – poetka, prozaiczka i tłumaczka. W okresie międzywojennym sekretarka Józefa Piłsudskiego. Autorka poezji religijnej i refleksyjnej, a także licznych przekładów literackich. Jej twórczość łączy tradycję z nowoczesną wrażliwością językową.
- o. Gabriela Zapolska (30 marca 1857 – 17 grudnia 1921) – dramatopisarka, prozaiczka i publicystka. Autorka dramatów obyczajowych, m.in. *Moralność pani Dulskiej*, *Ich czworo*. W swojej twórczości krytycznie ukazywała hipokryzję mieszczaństwa i problemy społeczne przełomu wieków.
- p. Jan Parandowski (11 maja 1895 – 26 września 1978) – eseista, prozaik i tłumacz. Autor *Mitologii*, jednego z najważniejszych polskich opracowań mitów greckich. Popularyzator kultury antycznej i humanizmu klasycznego, wieloletni prezes polskiego PEN Clubu.
- q. Joseph Conrad (Józef Teodor Konrad Korzeniowski) (3 grudnia 1857 – 3 sierpnia 1924) – pisarz polskiego pochodzenia, tworzący w języku angielskim. Były marynarz, autor powieści *Lord Jim*, *Jądro ciemności*, *Nostromo*. Jeden z najwybitniejszych pisarzy literatury światowej przełomu XIX i XX wieku.
- r. Agnieszka Osiecka (9 października 1936 – 7 marca 1997) – poetka, pisarka, autorka tekstów piosenek i scenariuszy. Jedna z najważniejszych postaci polskiej kultury drugiej połowy XX wieku. Autorka kilku tysięcy tekstów piosenek, w tym m.in. *Małgośka*, *Niech żyje bał*, *Okularnicy*, *Zielono mi*. Współpracowała z czołowymi kompozytorami i wykonawcami polskiej muzyki rozrywkowej. Tworzyła także formy literackie, dramatyczne i radiowe. Jej twórczość odegrała istotną rolę w kształtowaniu polskiej piosenki literackiej.
- s. Kazimierz Przerwa-Tetmajer (12 lutego 1865 – 18 stycznia 1940) – poeta, prozaik i eseista, jeden z głównych przedstawicieli Młodej Polski. Autor tomów poetyckich *Poezje*, w których wyraził nastroje dekadentyzmu i kryzysu wartości przełomu XIX i XX wieku. Twórca *Na skalnym Podhalu* – cyklu prozy stylizowanej na podania i opowieści góralskie, inspirowanej kulturą Podhala. Jego twórczość odegrała istotną rolę w kształtowaniu nowoczesnej poezji polskiej okresu modernizmu.

5. Upamiętnienie wybitnych muzyków i kompozytorów w przestrzeni miejskiej sprzyja zachowaniu pamięci o ich dorobku oraz wzbogaca symboliczny wymiar miasta. Poszerzenie tej kategorii pozwala uwzględnić twórców reprezentujących różne gatunki muzyczne.

Wnioskuje o dopisanie do banku nazw:

- a. Anna Jantar (10 czerwca 1950 – 14 marca 1980) – piosenkarka muzyki rozrywkowej. Absolwentka Państwowej Szkoły Muzycznej w Poznaniu. Debiutowała w zespole Waganci, następnie prowadziła karierę solową. Autorka i wykonawczyni przebojów *Tyle słońca w całym mieście*, *Nic nie może wiecznie trwać*, *Moje jedyne marzenie*. Jedna z najpopularniejszych wokalistek polskiej muzyki lat 70. Zginęła w katastrofie lotniczej pod Warszawą.
- b. Marek Grechuta (10 grudnia 1945 – 9 października 2006) – piosenkarz, poeta, kompozytor i malarz. Współzałożyciel zespołu Anawa. Autor i wykonawca utworów *Korowód*, *Dni, których nie znamy*, *Nie dowodź* łączył poezję z muzyką o rozbudowanej formie artystycznej. Jego twórczość odegrała istotną rolę w rozwoju polskiej piosenki autorskiej.
- c. Przemysław Gintrowski (21 lipca 1951 – 20 października 2012) – bard, kompozytor i wokalista. Twórca muzyki do poezji i tekstów o tematyce historycznej i literackiej. Współautor muzyki do utworu *Mury*. Autor projektów muzycznych inspirowanych twórczością Zbigniewa Herberta i Jacka Kaczmarskiego. Jego działalność była ważnym elementem kultury niezależnej okresu PRL.
- d. Czesław Niemen (16 lutego 1939 – 17 stycznia 2004) – piosenkarz, kompozytor, multiinstrumentalista i eksperymentator muzyczny. Autor przełomowego utworu *Dziwny jest ten świat*. Tworzył muzykę z pogranicza rocka, soulu, jazzu i elektroniki. Jedna z najważniejszych i najbardziej wpływowych postaci polskiej muzyki XX wieku.
- e. Zbigniew Wodecki (6 maja 1950 – 22 maja 2017) – muzyk, wokalista, kompozytor i aranżer. Wykształcony skrzypek i trębacz. Współpracował z wieloma orkiestrami i artystami. Autor i wykonawca utworów *Zacznij od Bacha*, *Lubię wracać tam, gdzie byłem*. Jego twórczość łączyła muzykę rozrywkową z elementami jazzu i muzyki klasycznej.
- f. Grzegorz Ciechowski (29 sierpnia 1957 – 22 grudnia 2001) – muzyk, kompozytor, autor tekstów i producent muzyczny. Lider zespołu Republika, a także twórca solowy działający pod pseudonimem Obywatel G.C. Autor utworów *Biała flaga*, *Telefony*, *Nie pytaj o Polskę*. Wywarł znaczący wpływ na rozwój polskiej muzyki rockowej i alternatywnej.
- g. Mieczysław Fogg (30 maja 1901 – 3 września 1990) – piosenkarz i artysta estradowy. Występował nieprzerwanie od lat 20. XX wieku, nagrał kilka tysięcy utworów. W czasie II wojny światowej brał udział w Powstaniu Warszawskim. Uznawany za jedną z legend polskiej estrady.
- h. Andrzej Zaucha (12 stycznia 1949 – 10 października 1991) – wokalista jazzowy i popowy. Rozpoczął karierę w zespole Dżamble. Wykonawca utworów *Byłaś serca biciem*, *C'est la vie*. Ceniony za wyjątkową barwę głosu i wszechstronność stylistyczną. Zginął tragicznie w Krakowie.

6. Nazwy przyrodnicze, w szczególności związane z florą, sprzyjają tworzeniu przyjaznej, harmonijnej przestrzeni miejskiej. Są neutralne światopoglądowo, łatwe w odbiorze i dobrze sprawdzają się w nowych osiedlach mieszkaniowych. Poszerzenie tej kategorii jest ze względu na istniejący już na naszych ulicach zbiór nazw z tego katalogu.

Wnioskuje o dopisanie do banku nazw:

- ✓ Magnolii
- ✓ Tulipanów
- ✓ Azalii
- ✓ Forsycji
- ✓ Mitorzębowa
- ✓ Głogowa
- ✓ Kameliowa

7. Nazwy ulic oparte na imionach mają długą tradycję w polskim nazewnictwie miejskim. Charakteryzują się prostotą, czytelnością i uniwersalnym charakterem. Rozszerzenie tej kategorii umożliwia zachowanie różnorodności nazewniczej przy jednoczesnym unikaniu powtórzeń.

Wnioskuje o dopisanie do banku nazw:

- ✓ Antoniego
- ✓ Jakuba
- ✓ Julii
- ✓ Konrada
- ✓ Lidii
- ✓ Floriana
- ✓ Leokadii
- ✓ Walentego
- ✓ Doroty

8. Upamiętnianie osób bezpośrednio związanych z historią Pruszkowa i okolic stanowi istotny element budowania lokalnej tożsamości i świadomości historycznej mieszkańców. Poszerzenie tej kategorii pozwala docenić wkład lokalnych działaczy, twórców, samorządowców i badaczy w rozwój miasta oraz regionu.

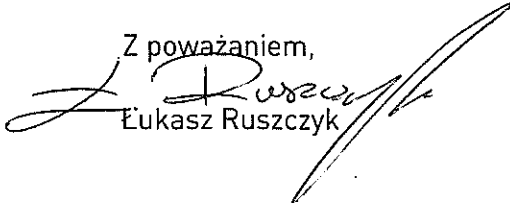
Wnioskuje o dopisanie do banku nazw:

- a. ksiądz Jan Twardowski (1 czerwca 1915 – 18 stycznia 2006) – poeta i duchowny katolicki. Wieloletni rektor kościoła Wizytek w Warszawie. Po święceniach kapłańskich w 1948 roku pełnił swoją pierwszą posługę duszpasterską w Żbikowie, dziś będącym częścią Pruszkowa, gdzie pracował jako wikary oraz katecheta. W Pruszkowie uczył religii i pracował z dziećmi, w tym z uczniami szkół specjalnych, co miało istotny wpływ na jego późniejszą twórczość i wrażliwość duszpasterską. Autor poezji religijnej i refleksyjnej, charakteryzującej się prostotą języka, ciepłym humorem i ironią, m.in. tomów *Znaki ufności*, *Nie przyszedłem pana nawracać*, *Mitość*

miłości szuka. Jeden z najczęściej czytanych poetów polskich drugiej połowy XX wieku.

- b. **Stanisław Wilhelm Lilpop** (8 maja 1816 – 15 grudnia 1866) – przemysłowiec, inżynier i przedsiębiorca, jeden z twórców nowoczesnego przemysłu na Mazowszu. Pomysłodawca i współzałożyciel miasta ogrodu Podkowy Leśnej. Współzałożyciel przedsiębiorstwa Lilpop, Rau i Loewenstein – jednego z największych zakładów przemysłowych Królestwa Polskiego. Jego działalność przemysłowa i inwestycyjna miała istotne znaczenie dla rozwoju zaplecza gospodarczego regionu warszawskiego, w tym terenów dzisiejszego Pruszkowa. Rodzina Lilpopów była właścicielem rozległych dóbr ziemskich obejmujących m.in. obszar późniejszej Podkowy Leśnej. To właśnie na tych terenach, w oparciu o wcześniejsze zaplecze gospodarcze i komunikacyjne regionu, w początkach XX wieku rozwinęła się Podkowa Leśna jako miasto-ogród. Dziedzictwo działalności Stanisława Lilpopa i jego rodziny pozostaje istotnym elementem historii Pruszkowa oraz okolicznych miejscowości, w tym Podkowy Leśnej.
- c. **Loda Niemirzanka** (Leokadia Niemira) [15 listopada 1909 – 18 stycznia 2002] – aktorka filmowa i teatralna okresu międzywojennego. Urodzona w Żbikowie, obecnie będącym częścią miasta Pruszkowa, co stanowi istotny element jej biografii lokalnej. Jedna z najpopularniejszych aktorek kina polskiego lat 30., występowała m.in. w filmach *Rapsodia Bałtyku*, *Pod Twoją obronę*, *Zabawka*. Jej kariera przypada na okres dynamicznego rozwoju polskiej kinematografii. Postać Lody Niemirzanki stanowi ważny przykład obecności Pruszkowa i jego okolic w historii kultury ogólnopolskiej.
- d. **Tadeusz Jakubowski** (1938 – 2019) – pisarz, regionalista, publicysta i badacz dziejów Pruszkowa. Autor licznych publikacji poświęconych historii miasta, jego przemianom urbanistycznym, społecznym i kulturowym. Przez wiele lat zaangażowany w dokumentowanie lokalnego dziedzictwa oraz popularyzowanie wiedzy o przeszłości Pruszkowa wśród mieszkańców. Jego prace stanowią istotne źródło wiedzy o historii miasta i regionu, a działalność miała znaczący wpływ na kształtowanie lokalnej świadomości historycznej.
- e. **Stefan Woyda** (25 grudnia 1928 – 4 lipca 2012) – archeolog, muzealnik i badacz pradziejów Mazowsza. Współtwórca oraz wieloletni dyrektor Muzeum Starożytnego Hutnictwa Mazowieckiego w Pruszkowie. Prowadził wieloletnie badania nad pradziejowym hutnictwem żelaza na obszarze Mazowsza, w tym na terenach bezpośrednio związanych z Pruszkowem. Jego działalność naukowa i organizacyjna przyczyniła się do utrwalenia znaczenia Pruszkowa jako ważnego ośrodka badań nad starożytnym hutnictwem. Postać Stefana Woydy jest trwale wpisana w historię instytucjonalną i naukową miasta.

Proszę o dołączenie dokumentu do punktu 6 - sprawy bieżące i wolne wnioski posiedzenia Komisji Prawa, Administracji, Bezpieczeństwa i Polityki Społecznej w dn. 19.02.2026.

Z poważaniem,

Łukasz Ruszczyk